

COLUMN TRANSFER

Twee maanden ben ik nu voorzitter van de Federatie Medisch Specialisten. Met een achtergrond als ziekenhuisbestuurder heb ik sinds 1 januari 2023 de eer en het genoegen om 32 wetenschappelijke verenigingen en 23.000 medisch specialisten te mogen vertegenwoordigen. Een mooie en belangrijke positie gezien alle ongekend grote uitdagingen waar de medisch-specialistische zorg nu en in de toekomst voor staat.

Ik kreeg veel vragen over mijn transfer van ziekenhuisbestuurder naar bestuurder bij de Federatie. Vooral van medisch specialisten, maar ook van collega-ziekenhuisbestuurders. Sommigen zagen het als 'gewoon een interessante carrièreswitch', maar velen vonden het een opmerkelijke overstap naar 'de andere kant'. Blijkbaar is er iets bijzonders aan de hand.

Het is inmiddels alweer zo'n 30 jaar geleden dat ik mijn witte jas heb 'uitgedaan'. Na mijn studies geneeskunde, geschiedenis en bestuurskunde heb ik zo'n twee jaar in de patiëntenzorg gewerkt en werd daarbij gegrepen door het feit dat de organisatie van de zorg vaak beter kon. Alle goede bedoelingen ten spijt, viel de patiënt toch regelmatig tussen wal en schip. Dus ben ik daarmee verdergegaan, via de route van kwaliteit en veiligheid. Om daar weer effectief in te kunnen zijn, moest ik uiteindelijk kiezen tussen de spreekkamer en de bestuurskamer. Ik koos voor het besturen van ziekenhuizen. En hoewel ik geen eigen patiënten behandel, ben ik mij wel altijd arts blijven voelen. Ik heb altijd gestreefd naar het in de praktijk concreet verbeteren van zorg.

Als ziekenhuisbestuurder werkte ik dagelijks met betrokken medisch specialisten, verpleegkundigen en andere zorgverleners. Eerst en vooral binnen het ziekenhuis, maar later ook meer en meer met anderen in het netwerk, met huisartsen, specialisten oudergeneeskunde en de wijkverpleging. Het besturen van een ziekenhuis heb ik altijd gezien als een teamprestatie. Niet alleen maar 'gelijkgericht', maar daadwerkelijk samenwerkend. Met elkaar kansen zien en waarmaken. Samen maken we de zorg, ieder vanuit zijn eigen rol en verantwoordelijkheid. Natuurlijk staat de keeper in de goal om ballen tegen te houden en is de spits er om de bal in het doel te schieten, maar de einduitslag is het resultaat van het hele team. Voor mij is het samen doen zo vanzelfsprekend, dat ik mijn 'transfer' dus niet zie als een overstap naar een ander team, maar als een andere rol binnen hetzelfde team.

Die teamprestatie zie ik ook steeds verder groeien in de spreekkamer. Waar de zorg ooit vooral werd gezien vanuit de individuele arts-patiëntrelatie, beweegt deze steeds meer richting een team rond de patiënt. We beslissen steeds meer samen met de patiënt en werken daarbij samen in netwerken met collega's binnen en buiten het ziekenhuis. Als dat in de spreekkamer gebeurt, is het logisch dat de bestuurskamer volgt. Want wij zijn er toch immers samen voor de patiënt?

Piet-Hein Buiting
Voorzitter Federatie Medisch Specialisten

